

Guillaume Cochard-Lemoine

„Ve filmové hudbě jsou nejdůležitější emoce“

Hudební skladatel Guillaume Cochard-Lemoine je sice rodák z Francie, ale již deset let žije a tvoří v České republice a v současné době úzce spolupracuje se společností Soundsgate. V popředí jeho autorské tvorby stojí filmová hudba, nevěnuje se však pouze komponování, ale vystupuje také jako violoncellista a cembalista.

TEXT: JAKUB HORVÁTH

Kde se zrodil impulz k tomu, že jste začal komponovat?

V devíti letech jsem složil svoje první písničky, a když jsem dostal počítač, začal jsem se zajímat o komponování pomocí elektroniky. Postupem času mě to zaujalo natolik, že jsem vystudoval vedle violoncella i skladbu na konzervatoři v Ženevě. Do té doby jsem se cítil být především violoncellistou, avšak záhy jsem zjistil, že mě autorská činnost zajímá víc než ta interpretační.

Věnujete se tvorbě filmové hudby. Kterého počínu si v tomto směru nejvíce považujete?

Jmenoval bych dva short filmy, a sice The Night Before a oceňovaný hororový snímek Supine. Zejména při práci na The Night Before se jednalo o chaotický, avšak

zajímavý proces. Původně jsme byli s režisérkou Demet Derelioğlu Aran domluveni, že budu komponovat doma v Praze a hudbu jí odevzdám za tři týdny, přičemž jsem těsně předtím odlétal na týdenní koncertní turné do Paříže. Když jsem byl na letišti, zavolala mi Demet se slovy: „Katastrofa, posunul se nám deadline, takže hudbu budu potřebovat ne za tři týdny, ale už za týden!“ A to byl docela průšvih.

Jak jste to zvládl?

Naštěstí jsem si v Paříži mohl na dva dny rezervovat studio, ale neměl jsem s sebou ani svůj notebook, jenom violoncello. Vyřešil jsme to tedy tím způsobem, že vše, co jsem složil, jsem ihned nahrával na cello, a mezitímco zvukaři dávali dohromady moje tracky, jsem pracoval dál.

A stihl jste stanovený deadline?

Ano, ale bylo to dobrodružné.

Jak by měla vypadat kvalitní hudba ve filmu?

Za nejdůležitější kritérium považuji, aby filmová hudba vzbuzovala emoce, a proto příliš nesouhlasím se současným trendem, který hlásá, že hudba ve filmu jakoby nemá existovat.

Máte dobrý sitzfleisch?

Ano, během komponování vůbec nevnímám čas. Naopak je pro mě problém vstát a jít dělat něco jiného.

Která je vaše oblíbená skladatelská technika?

Jedná se o mix mezi klasickou americkou filmovou hudbou a proudem

francouzské impresionistické hudby konce 19. a začátku 20. století, což dává mé hudbě tento lehký francouzský „přízvuk“. Za stejně důležitou považuji jak bohatou harmonii, tak melodii.

Kteří skladatelé vás nejvíce ovlivnili?

Bylo jich hodně. Z francouzských například Michel Legrand a Éric Serra, z amerických John Williams a James Horner a z těch „nefilmových“ bych jmenoval Clauda Debussyho, Francise Poulenca, Aarona Coplanda a Johna Ruttera.

Cítil jste někdy potřebu seberealizovat se jako pedagog?

Ano, dva roky jsem působil na Prague Film School, kde jsem vedl masterclass pro režiséry. Zabývali jsme se především tím, jakým způsobem by měl režisér spolupracovat s hudebním skladatelem a potažmo hudbou ve filmu, což mě moc bavilo. Bohužel s nástupem epidemie covidu jsme přišli o zahraniční studenty, kteří tvořili gros celé skupiny, takže jsem byl nucen tuto činnost přerušit. Nedávno jsem dostal novou nabídku přednášet masterclass na téže škole, ale zrovna ve stanoveném termínu se mi narodila dcera, takže k tomu prozatím nedošlo.

Z jakého popudu jste coby rodilý Francouz zakotvil v Praze?

Za to může láska, protože moje manželka je Češka.

Jak jste se naučil tak výborně česky?

Když jsem se rozhodl zůstat v Praze, uměl jsem říct jenom „dobrý den“. Měl jsem však výbornou učitelku, která se mi zpočátku hodně věnovala. Chtěl jsem se totiž naučit běžně komunikovat v češtině, nikoliv pouze v angličtině, a to včetně e-mailů a esemesek. Samozřejmě doma mluvíme také česky, manželka mě stále učí, takže ten jazyk používám denně.

Od roku 2017 jste zastupován OSA. Co to pro vás znamená?

Zvláště v dnešní době považuji existenci takových institucí, jako je OSA, za důležitou. Často se totiž setkávám s názorem, že je opovržením hodné, když umělci

Foto: Martin Bambušek / Soundsgate

chtějí peníze za to, že se jejich hudba hraje například v rádiu. Takoví lidé absolutně nechápou, co znamená pojem duševní vlastnictví a že právě OSA se o nás – autory – v tomto ohledu stará a díky ní se můžeme naplno věnovat svojí práci.

Od roku 2019 spolupracujete se společností Soundsgate a od loňska jste jí také smluvně zastupován. Jak moc je to pro vás důležité?

Velmi, protože Soundsgate tvoří tým skvělých lidí, kteří dělají mnoho užitečné práce nejenom pro mě, ale také pro filmovou hudbu obecně. Například letos na jaře budou už podruhé organizovat Composers Summit Prague, jehož se účastní světové hvězdy filmové hudby jako autor soundtracku ke Shrekovi

Harry Gregson-Williams nebo držitel Oscara Mychael Dana.

Na čem nyní pracujete?

Na sérii reklam pro Sandoz a Avast a také píši hudbu pro koncert, který se bude konat během Composers Summitu. V průběhu skládání je pro mě důležitá rozmanitost, rád dělám velké rozdíly mezi žánry.

Jaký je váš cíl ve vzdálenějším časovém horizontu?

Chtěl bych se více věnovat komponování hudby pro animované filmy, což je žánr, který mě velice zajímá. Když se podíváte třeba na film Toy Story: Příběh hraček, zjistíte, že se v něm objeví tisíc emocí v jedné minutě, a to mě velmi baví a inspiruje. ☑